

ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (เอเปค) (Asia-Pacific Economic Cooperation-APEC)

เว็บไซต์ www.apec.org

สำนักเลขาธิการเอเปค 35 Heng Mui Keng Terrace, Singapore 119616

โทรศัพท์ : (+65) 6891 9600

โทรสาร : (+65) 6891 9690

Email: info@apec.org

วันก่อตั้ง พ.ย.2532

ประชากร 2,950 ล้านคน หรือประมาณ 38% ของประชากรโลก

เลขาธิการเอเปค นาย Eduardo Pedrosa (ชาวฟิลิปปินส์)
เริ่มดำรงตำแหน่งอย่างเป็นทางการใน 1 ม.ค.2568 (วาระ 3 ปี)

วัตถุประสงค์ ส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เพื่อเสริมสร้างความมั่งคั่งแก่ประชาชนในภูมิภาค โดยการส่งเสริมความเท่าเทียม ลดความเหลื่อมล้ำ การเติบโตอย่างยั่งยืน มั่นคง และมีนวัตกรรม สนับสนุน การขยายตัวทางเศรษฐกิจของภูมิภาคและของโลก เพื่อลดอุปสรรคและอำนวยความสะดวกทางการค้า (สินค้าและบริการ) และการลงทุนระหว่างสมาชิกด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งสอดคล้องกับกฎการค้าขององค์การการค้าโลก รวมถึงส่งเสริมความร่วมมือทางสังคมและการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เช่น การเกษตร การส่งเสริมบทบาทสตรีในด้านเศรษฐกิจ การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ การพัฒนาด้านสาธารณสุข เป็นต้น ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุม ความมั่งคั่ง และยั่งยืนของประชาชนในภูมิภาค

สมาชิก 21 เขตเศรษฐกิจ ประกอบด้วย ออสเตรเลีย บรูไน แคนาดา ซิลี จีน เขตบริหารพิเศษฮ่องกง อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ มาเลเซีย เม็กซิโก นิวซีแลนด์ ปาปัวนิวกินี เปรู ฟิลิปปินส์ รัสเซีย สิงคโปร์ ไต้หวัน ไทย สหรัฐฯ และเวียดนาม

หลักการความร่วมมือภายใต้กรอบเอเปค

เอเปคเป็นเวทีสำหรับการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นทางเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับสถานการณ์ในขณะนั้น และจะวางกรอบร่วมกันเพื่อให้สินค้า บริการ การลงทุน และประชาชนสามารถเคลื่อนย้ายไปมาระหว่างกันได้อย่างสะดวก ปลอดภัย มีกฎเกณฑ์ และมีมาตรฐาน ทั้งนี้ เอเปคมีรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ที่เป็นทางการน้อยกว่าการประชุมในกรอบอื่น ผ่านการดำเนินงานที่ยึดหลักฉันทามติ ความสมัครใจ ความเท่าเทียมกัน และผลประโยชน์ร่วมกันของสมาชิก โดยคำนึงถึงความแตกต่างของระบบเศรษฐกิจ สังคม และระดับการพัฒนาของแต่ละเขตเศรษฐกิจ สมาชิกเอเปคจึงสามารถนำผลลัพธ์ไปดำเนินการได้เมื่อมีความพร้อม จนกระทั่งเกิดเป็นผลสำเร็จร่วมกัน

กลไกการดำเนินงาน แบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ระดับนโยบาย และระดับปฏิบัติการ

ระดับนโยบาย

1. การประชุมผู้นำเขตเศรษฐกิจเอเปค (APEC Economic Leaders Meeting-AELM) จัดประชุมปีละ 1 ครั้ง ช่วง ต.ค./พ.ย.
2. การประชุมรัฐมนตรีเอเปค (APEC Ministerial Meeting-AMM) รมว.กต. และ รมว.พณ. หรือ รมต. ที่เกี่ยวข้อง
3. การประชุมรัฐมนตรีสาขาต่าง ๆ (Sectoral Ministerial Meeting) จะกำกับดูแลความร่วมมือด้านต่าง ๆ อาทิ การคลัง การศึกษา พลังงาน สิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน และสาธารณสุข
4. คณะกรรมการที่ปรึกษาทางธุรกิจเอเปค (APEC Business Advisory Council-ABAC) ตัวแทนนักธุรกิจจากเขตเศรษฐกิจเอเปคเขตเศรษฐกิจละ 3 คน ทำหน้าที่เสนอมุมมองและข้อคิดเห็นของภาคธุรกิจเอเปคต่อที่ประชุมผู้นำเขตเศรษฐกิจในรูปแบบของรายงานปีละ 1 ครั้ง

ระดับปฏิบัติการ

1. การประชุมระดับ จนท.อาวุโส (Senior Officials' Meeting-SOM) จัดประชุมปีละ 3-4 ครั้ง
2. คณะกรรมการว่าด้วยการค้าและการลงทุน (Committee on Trade and Investment-CTI) ทำหน้าที่ประสานความร่วมมือเอเปคด้านการเปิดเสรี และอำนวยความสะดวกด้านการค้า และการลงทุน

3. คณะกรรมการด้านงบประมาณและการบริหาร (Budget and Management Committee-BMC) ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่ จนท.อาวุโส ด้านงบประมาณ การบริหารและการจัดการ และทำหน้าที่ติดตามและประเมินการดำเนินงานของโครงการต่าง ๆ ที่ได้รับอนุมัติงบประมาณของเอเปค รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะแก่ จนท.อาวุโส เรื่องการปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานของเอเปค

4. คณะกรรมการด้านเศรษฐกิจ (Economic Committee-EC) ทำหน้าที่ศึกษา วิจัย ท้าหรือ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับทิศทาง และประเด็นทางเศรษฐกิจในภูมิภาคที่อยู่ในความสนใจ

5. คณะกรรมการความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการ (Steering Committee on Economic and Technical Cooperation-SCE) ทำหน้าที่กำหนดเป้าหมาย และจัดลำดับกิจกรรมความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการของเอเปค

6. กลุ่มความร่วมมือและความริเริ่มอื่น ๆ ทำหน้าที่สนับสนุนเป้าหมายของเอเปค รวมทั้งที่อยู่นอกเหนือโครงสร้างของคณะกรรมการและคณะทำงานเอเปค อาทิ ความร่วมมือระหว่างศูนย์เอเปค และการหารือระหว่างภาครัฐและเอกชน

7. สำนักเลขาธิการเอเปค (APEC Secretariat) ทำหน้าที่เป็นกลไกสนับสนุน กระบวนการเอเปคด้านขั้นตอนการดำเนินการต่าง ๆ รวมทั้งประสานงานและให้ข้อมูลแก่องค์กรภายในของ เอเปคและสาธารณะ

ความสัมพันธ์กับไทย

ไทยเป็น 1 ใน 12 เขตเศรษฐกิจผู้ร่วมก่อตั้งเอเปคเมื่อปี 2532 มีบทบาทสำคัญทั้งในการประชุมและ กลุ่มทำงานต่าง ๆ ของเอเปค โดยไทยทำหน้าที่เป็นเจ้าภาพการประชุมผู้นำเขตเศรษฐกิจเอเปคทั้งหมด 3 ครั้ง เมื่อปี 2535 ปี 2546 และปี 2565

การเป็นเจ้าภาพของเปรู ประจำปี 2567

เปรูในฐานะเจ้าภาพเอเปคปี 2567 เน้นย้ำความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจและ ประเด็นทางสังคม เฉพาะอย่างยิ่งการเสริมสร้างศักยภาพและอำนวยความสะดวกให้กับการมีส่วนร่วมของ ประชาชนกลุ่มเปราะบาง ภายใต้แนวคิด “Empower, Include, Grow” ผ่านการผลักดัน 3 ประเด็นสำคัญ ได้แก่ 1) การค้าและการลงทุนเพื่อการเติบโตที่ครอบคลุมและเชื่อมโยงกัน โดยเน้นการเสริมสร้างการค้าที่เปิด กว้าง เสรี และครอบคลุม เพื่อการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ทั่วถึงกันในภูมิภาค 2) การปรับใช้นวัตกรรมเพื่อ ส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจในระบบ (Formal Economy) และเศรษฐกิจระดับโลก (Global Economy) โดยมุ่งเน้นประชาชนกลุ่มเปราะบาง และ 3) การเติบโตอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยืดหยุ่น โดย

มุ่งส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงาน การลดคาร์บอนในภาคเศรษฐกิจ และการส่งเสริมความมั่นคงทางอาหาร

เกาหลีใต้กับการเป็นเจ้าภาพเอเปคปี 2568

การทำหน้าที่เจ้าภาพเอเปคของเกาหลีใต้ ในปี 2568 จะเน้นขับเคลื่อนความร่วมมือทางเศรษฐกิจตามวิสัยทัศน์ปุตราจาयाปี 2583 (APEC Putrajaya Vision 2040) ใน 3 ประเด็น ได้แก่ 1) การค้าและการลงทุน 2) นวัตกรรมและการเปลี่ยนผ่านทางดิจิทัล และ 3) การเติบโตอย่างยั่งยืนและครอบคลุม เพื่อบรรลุเป้าหมายของเกาหลีใต้ในฐานะประเทศที่มีบทบาทสำคัญระดับโลก (global pivotal state) ทั้งนี้ รัฐบาลเกาหลีใต้ได้เลือกเมืองคย็องจู (Gyeongju) จ.คย็องซังเหนือ สำหรับการประชุมผู้นำเขตเศรษฐกิจเอเปค (APEC Economic Leaders' Meeting - AELM) ใน พ.ย.2568 ส่วนการประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส (Senior Officials Meeting - SOM) และระดับรัฐมนตรี จะจัดขึ้นใน 5 เมือง ได้แก่ กรุงโซล เมืองคย็องจู เมืองอินซอน เมืองเซจู และเมืองปูซาน